

mere demokratisk Politik, end der hidtil er ført. Det kan ikke nægtes, at man i sidste Samling førte en Politik, der i mange Maader var i høj Grad eftergivende og hensyntagende overfor Højres Fordringer. Jeg vil haabe, at disse Udflydningsvalg maa have til Følge, at Demokratiet maa føre en Politik, som ikke tager de stærke Hensyn, navnlig til de militære Krav, som der blev taget i sidste Rigsdagsamling. Hvis dette kunde blive Følgen, kan jeg især ikke andet end hilse Valgene med Glæde.

Naar man vil se paa det foreliggende Finanslovsforslag, saa er jo det, som er mest iøjnefaldende, den stærke Stigning af Indtægterne, og denne Stigning knytter sig navnlig til en enkelt Paragraf og navnlig til de indirekte Afgifter. Med Hensyn til de direkte Skatter er Stigningen kun ganske ringe, jeg tror henimod 100,000 Kr., og naar man ser nøjere paa denne Stigning, hidrører den jo i Grunden ogsaa fra en indirekte Stat, idet den særlig falder paa Bygningsafgiften, som jo i Virkeligheden er en Huslejestat, som hviler paa den store og brede Befolkning. Men paa de indirekte Skatters Omraade er Stigningen 2,6 Millioner Kr. En saadan Stigning kan jo selvfølgelig ikke andet end hilses med Glæde fra et vist Synspunkt, idet den vidner om, at der er kommet en større Købeevne ind i Befolkningen, end der hidtil har været, og jeg tror at turde sige, at Socialdemokratiet har en stor Del af Gleden for, at denne forøgede Købeevne er kommen ind i Befolkningen, idet nemlig Socialdemokratiet ved sin hele Virksomhed i Løbet af de 25 Aar, hvori det er fremtraadt i det offentlige Liv, har bevirket, at Arbejdslønnen er stegen betydeligt her i Samfundet. Hvis man tager en vis Mængde Arbejdere for 20 til 25 Aar siden og ser paa de samme Arbejdere nu, saa faa de nu en Løn, der er ca. 20 Millioner Kr. højere end den var den Gang. Det kan selvfølgelig ikke andet end have sin Betydning for hele vor indenlandske Vareomsætning, at disse Penge komme paa Markedet og komme til at virke til Gavn for hele Samfundet. De komme til Gavn for Mideldstanden, for Detailhandelen, for Haandværkerne, og de komme til Gavn for vort Landbrug, idet nemlig Arbejderbefolkningen bliver sat i Stand til at købe Landbrugs-

produkter. Jeg skal her tillade mig at gøre opmærksom paa en Udtalelse af Landbrugsholdningssekskabets Præsident idet han siger: Prisen paa Landbrugsprodukterne retter sig for en stor Del efter, om Tiderne ere gunstige eller daarlige for de engelske Arbejdere. Hvis de engelske Arbejdere tjene gode Penge, kunne vore Varer finde en livligere Afsetning derovre. De kunne købe vort Smør, vort Klæst og vore Vg! Men hvad der gælder om de engelske Arbejdere, gælder sikkert i lige saa fuldt Maal for de danske Arbejdere! Tjene de gode Penge, kan derved staves et godt hjemligt Marked for vore Produkter. Endelig maa man indrømme, at det har sin store Fordel for Statskassen, at netop den store arbejdende Befolkning har Købeevne. Vi se det bedst paa Budgettet for i Aar, jeg tror, det er det, der har en væsentlig Del i, at Indtægterne ere flegne saa stærkt, som vi altsaa se, de ere. Men naar det saaledes er i hele Samfundets Interesse, at Arbejderforholdene ere gode, at Arbejderne kunne fortjene en Løn, hvoraf de kunne leve med deres Familier, saa mener jeg, at saa har det netop Interesse allermeest for Staten, for Regering og Rigsdag at sørge for, at Arbejderforholdene kunne være saa gode og gunstige som vel muligt. Den største Arbejdsgiver her i Landet er Staten — jeg vilde ønske, at jeg kunde tilføje, at det ogsaa er den bedste Arbejdsgiver, men det er langt fra Tilfældet, thi i mange Tilfælde er Staten en meget daarlig Arbejdsgiver, en usjel Betaler, der betaler en Løn, som er saa lille, at dens Arbejdere ofte maa ty til det offentlige Fattigvæsen for at faa denne Løn suppleret.

Det kunde maaske være rigtigt, da vi her have med det foreliggende Budget at gøre, at undersøge, hvorledes Staten paa dette Budget optræder som Arbejdsgiver. Der blev jo i Fjor for en Del Statsarbejders Vedkommende gennemført en lille Forbedring af 10 Ore om Dagen til Særnbaneanarbejderne. Det er dog ikke saa meget derpaa, jeg vil henlede Opmærksomheden, som paa et Løfte, der samtidigt dermed blev afgivet af afdøde Minister Ingerslev, et Løfte om, at Lønningssloven for 11te Klasse skulde til Revision i Aar. Det var ellers Meningen, at den først skulde være kommen til Revision næste Aar, men den nævnte, nu afdøde Minister